

רע"פ 459/17 - נדים אבו נג'מה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 459/17 - א'

לפני: המבקש:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
נדים אבו נג'מה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים: הנשיא א' פרקש; סג"נ מ' דרורי והשופט ע' שחם) בע"פ 47162-07-16 מיום 14.12.16

בשם המבקש: עו"ד הלל בבייב

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (הנשיא א' פרקש, סגן הנשיא מ' דרורי והשופט ע' שחם) בע"פ 47162-07-16 מיום 14.12.2016, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) בת"פ 13411-12-12 מיום 14.6.2016, וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות שונות, שעניינן הפקת חשבוניות פיקטיביות, ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, ניכוי מס ופעולות שונות של מרמה ותחבולה - כל זאת על מנת להתחמק או להשתמט מתשלום מס כדין, כמפורט בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. על פי עובדות כתב האישום, המבקש שימש כבעל שליטה יחיד

עמוד 1

בחברה אשר הפיקה חשבוניות מס מבלי שסיפקה עבודה או שירות בגינה, זאת על מנת לעזור למקבלי החשבוניות להתחמק ולהשתמט מתשלום מס. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל; 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירת מיסים מסוג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת מיסים מסוג עוון, למשך 3 שנים מיום שחרורו; וקנס בסך 25,000 ש"ח.

3. בערעורו לבית המשפט המחוזי, גרס המבקש כי בית משפט השלום שגה בכך שלא אימץ את המלצת שירות המבחן בעניין ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות; בכך שהתייחס לעברו הפלילי חרף שמדובר בעבירות שונות; ובכך שלא הקל בעונשו חרף חלוף הזמן ממועד העבירות עד מועד הרשעתו (כ-10 שנים). עוד גרס המבקש כי שגה בית משפט השלום בקביעת מתחם הענישה, המחמיר מדי ביחס לפסיקה הנוהגת, כך לשיטתו, וכן העלה טענות בדבר אכיפה בררנית. בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות העניין לא היה מקום להתערב בעונש שנגזר על המבקש. בית המשפט המחוזי ביסס את קביעתו זו על חומרת העבירות, ועל תסקיר שירות המבחן השלילי בעניינו, ממנו עלה כי המבקש לא לקח אחריות על מעשיו וכי קיימים גורמי סיכון שונים בעניינו. עוד קבע בית המשפט, כי לא הונחה כל תשתית להוכחת אכיפה בררנית, ולכן דחה גם טענה זו.

4. בבקשה לפני גורס העותר כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא הקל בעונשו. המבקש גורס כי העובדה שהופנה לממונה על עבודות השירות יש בה כדי להעיד על כוונת שירות המבחן להמליץ כי ירצה את עונשו בדרך של עבודות שירות, וכי היה מקום לאמץ עמדה זו. לצד זאת, חוזר המבקש על הטענות שהעלה בפני בית המשפט המחוזי: היעדר התייחסות מספקת לטעמו לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד למתן פסק הדין; לנסיבות האישיות, לרבות היותו איש משפחה ואב לילדים קטינים; ולעובדה שהודאתו חסכה זמן שיפוטי. בנוסף, המבקש גורס כי התקיימה בעניינו סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת. יתר על כן, המבקש מבקש להורות על איכות ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו.

5. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי. יתרה מזאת, הלכה היא שטענות שעניינן חומרת העונש לא מקימות עילה לדיון בגלגול שלישי, למעט במקרים של חריגה משמעותית ממתחם הענישה (רע"פ 558/17 בן עמי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.2017)); רע"פ 4205/16 בראמי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.5.2016); רע"פ 6167/11 ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל (19.2.2012)). לא מצאתי שבמקרה שלפניי קיימת חריגה משמעותית ממתחם הענישה (והשוו: רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017)); רע"פ 1619/16 אבו עראר נ' מדינת ישראל - מע"מ ומס הכנסה (29.2.2016)).

יתרה מזאת, בית המשפט המחוזי עמד על עיקר טענותיו של המבקש, אשר נטענו כבר בשלב הערעור, ולא מצאתי כי יש מקום להתערב בקביעותיו. בנוסף, גם טענתו של המבקש בעניין תסקיר שירות המבחן - דינה להידחות. הלכה ידועה היא שאף שתסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר חשוב, הוא מהווה המלצה בלבד ואינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מזה של שירות המבחן (רע"פ 8054/16 חזוט נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.12.2016)); רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.6.2015)). אמנם, כפי שמציין בית משפט השלום, המליץ שירות המבחן שעונשו של המבקש ירצה בדרך של עבודות שירות, ואולם נוכח ההיבטים השליליים של התסקיר, ומכלול השיקולים האחרים מצא

בית המשפט המחוזי כי לא נפל פגם בהשתת עונש מאסר על המבקש. גם אני איני סבור כי יש להתערב בקביעה זו.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ז (23.1.2017).

שׁוֹפֵט
